

19/08/15

ಪ್ರಾತಃಮುರುಳಿ

ಓಂಶಾಂತಿ

ಬಾಪ್‌ದಾದಾ

ಮಧುಬನ

"ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆದು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ-ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಇಡೀ ದಿನ ಇದೇ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ"

ಪ್ರಶ್ನೆ: ತಂದೆಯು ಯಾವ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅವು ಬಹಳ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹವಾಗಿವೆ?

ಉತ್ತರ: ಸತ್ಯಯುಗವು ಅಮರಲೋಕವಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವು ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಜಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಹೆಸರಿರುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಮೃತ್ಯುಲೋಕವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 2. ಶಿವತಂದೆಯದು ಬೇಹದ್ದಿನ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ, ಬ್ರಹ್ಮನ ರಚನೆಯು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಶಿವನೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮಾತುಗಳನ್ನು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ, ಬುದ್ಧಿಗೆ ತಾವೇ ಭೋಜನವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಓಂಶಾಂತಿ. ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಶಿವಭಗವಾನುವಾಚ - ಅವರಂತೂ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಶಿವಭಗವಾನುವಾಚ. ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮಭಗವಾನುವಾಚ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಶಿವಭಗವಾನುವಾಚ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅವರಂತೂ ಶಿವ-ಶಂಕರನೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಂತೂ ನೇರವಾಗಿದೆ, ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬದಲು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಶಿವಭಗವಾನುವಾಚ. ಶಂಕರನು ಕಣ್ಣುತೆರೆದಾಗ ವಿನಾಶವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂವರದೇ ಮುಖ್ಯಪಾತ್ರವಿದೆ, ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುವಿನದು 84 ಜನ್ಮಗಳ ದೊಡ್ಡಪಾತ್ರವಿದೆ. ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಮೂವರದು ಪಾತ್ರವಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮನಿಗಂತೂ ಆದಿದೇವ, ಆಡಂ ಎಂದು ಹೆಸರಿನ ಗಾಯನವಿದೆ, ಪ್ರಜಾಪಿತನ ಮಂದಿರವೂ ಇದೆ. ಇದು ವಿಷ್ಣು ಅಥವಾ ಕೃಷ್ಣನ ಅಂತಿಮ 84ನೇ ಜನ್ಮವಾಗಿದೆ, ಇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ದತ್ತುಮಗುವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಶಿವನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಲೆಕ್ಕಮಾಡುವುದಾದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಶಿವನ ಮಗನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆ ಮತ್ತು ದಾದಾ, ಇಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹೆಸರೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ಶಿವತಂದೆಯು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೂಲಕ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿವನ ಮಕ್ಕಳೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಕ್ಕಳೂ ಇದ್ದಾರೆ. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಿಗೂ ಬಹಳಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಇದು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಭೋಜನವಾಗಿದೆ, ಸ್ವಯಂ ತಾವೇ ಭೋಜನವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾತ್ರವು ವಿಷ್ಣುವಿನದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು, 84 ಜನ್ಮಗಳ ವಿರಾಟರೂಪವನ್ನೂ ವಿಷ್ಣುವಿನದೇ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲ. ವಿರಾಟರೂಪವು ವಿಷ್ಣುವಿನದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನ ಹೆಸರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮನದು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕಪಾತ್ರವಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಿನದೇ ವಿರಾಟರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಚತುರ್ಭುಜನನ್ನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಈ ಅಲಂಕಾರಗಳು ನಿಮ್ಮದಾಗಿವೆ. ಇವು ಬಹಳ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯರು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಹೊಸ-ಹೊಸವಿಧಾನದಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಶಿವಭಗವಾನುವಾಚ, ಸರಿಯಲ್ಲವೆ. ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ಶಿವ. ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಮಗನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಮಗನೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಭಲೆ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ ಆದರೆ ರಚನೆಯು ಬ್ರಹ್ಮನದೇ ಆಗಿದೆಯಲ್ಲವೆ ನಂತರ ಭಿನ್ನ ನಾಮ-ರೂಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾದ ಪಾತ್ರವು ಅವರದಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮನ ಪಾತ್ರವು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ. ವಿಷ್ಣುವಿನ ರಾಜ್ಯವು ಎಷ್ಟು ಸಮಯದ್ದಾಗಿದೆ! ಇಡೀ ವೃಕ್ಷದ ಬೀಜರೂಪವು ಶಿವತಂದೆಯದಾಗಿದೆ. ಅವರ ರಚನೆಗೆ ಸಾಅಗ್ರಾಮಗಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮನ ರಚನೆಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ-ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಯರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಶಿವನ ರಚನೆ ಎಷ್ಟಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮನ ರಚನೆಯಿಲ್ಲ. ಶಿವನ ರಚನೆಯು ಬಹಳಷ್ಟಿದೆ! ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು ಅವರ ಸಂತಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮನ ರಚನೆಯು ಕೇವಲ ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಆಗಿದ್ದೀರಿ, ಹದ್ದಿನಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿರಲ್ಲವೆ. ಶಿವತಂದೆಯದು ಬೇಹದ್ದಿನ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು. ಬೇಹದ್ದು ಆತ್ಮಗಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಹೋಗಿ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ, ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರ್ವಾಣವಾಸಿ ಅಥವಾ ಶಾಂತಿಧಾಮದ ನಿವಾಸಿಗಳಂತೂ ಎಲ್ಲರೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನೇವೆಯು ಶಿವತಂದೆಯದಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರ ಪಾತ್ರವು ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಶಿವತಂದೆಯೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನ ಪಾತ್ರವು ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ, ಎಲ್ಲರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡಿಸಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನೀವಿಲ್ಲ ಪಾವನರಾಗಲು ಪರಿಶ್ರಮಪಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಅಂತಿಮಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳನ್ನು

ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತೆ ಮುಕ್ತಿಧಾಮದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸೃಷ್ಟಿಚಕ್ರವು ಸುತ್ತುತ್ತಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿ ನಂತರ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನೇವೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಮುಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಈ ರೀತಿ ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಿ. ಎರಡು ಬೇಗದಕ್ಕೇಗಳು ಕೈಯಲ್ಲದೆ. ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಯಾರು ಮತ್ತು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಯಾರ್ಯಾರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಇಡೀ ದಿನ ಇದೇ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ದವಸ-ಧಾನ್ಯಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಇಡೀ ದಿನ ಅದೇ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರವು ರಚನೆಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅನ್ಯರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ-ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಈ ಧರ್ಮದವರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಬಹಳ ಧರ್ಮದವರಿದ್ದಾರೆ ಯಾರು ಬದಲಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಆಂಗ್ಲೋ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ರೂಪವಂತು ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಈ ರೀತಿ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಂದರೆ ರೂಪವು ಬದಲಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಧರ್ಮವನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಬೌದ್ಧರು ಧರ್ಮವನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರ್ಮವಂತೂ ಪ್ರಾಯಲೋಪವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಆದಿಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರ್ಮದವರೆಂದು ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವತೆಗಳ ಚಿತ್ರಗಳು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವು ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿದೆ, ಅದೆಂದೂ ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಯುಗಕ್ಕೆ ಮೃತ್ಯುಲೋಕವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಅಮರಲೋಕವಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾತುಗಳು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹವಾಗಿವೆ. ಇವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ವಿವಾಹವಾದಾಗ ಕೆಲವರಿಗೆ ವರದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೈತುಂಬ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ (ತೋರ್ಪಡಿಕೆ) ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಗುಪ್ತವಾಗಿ (ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿ) ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರದವರುರುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗಂತೂ ಬಹಳಷ್ಟು ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ವಧುಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ, ತಂದೆಯು ವರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡಿ ವಿಶ್ವದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೈತುಂಬ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೀರಿ.

ಮುಖ್ಯಮಾತು ನೆನಪಿನದಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನವು ಬಹಳ ಸಹಜ, ಕೇವಲ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ ಆದರೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದಾಗ ನೆನಪೇ ಬಹಳ ಬೇಗನೆ ಜಾರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಬಹುತೇಕಮಂದಿ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಬಾಬಾ, ನೆನಪು ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಯಾರಿಗಾದರೂ ತಿಳಿಸುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ನೆನಪು ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಹೇಳಿ, ಯೋಗ ಶಬ್ದವು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನೆನಪಿರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಪರಮ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನೀವಾತ್ಮಗಳು ಪರಮ ಅರ್ಥಾತ್ ಶ್ರೇಷ್ಠರಲ್ಲ, ನೀವು ಪತಿತರಾಗಿದ್ದೀರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ತಂದೆ, ಶಿಕ್ಷಕ, ಗುರುವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಗುರುಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲ ತಂದೆಯದು ಒಂದೆ ಮಂತ್ರವಾಗಿದೆ - ಮನ್ಮನಾಭವ. ಮತ್ತೇನಾಗುವುದು? ಮಧ್ಯಾಜೀಭವ. ನೀವು ವಿಷ್ಣುಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತೀರಿ, ಎಲ್ಲರೂ ರಾಜ-ರಾಣಿಯರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ, ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಇರುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ಮುಖ್ಯವಾದವರು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯ ನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮ, ಇವರೇ ಮನುಷ್ಯಸೃಷ್ಟಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹೊಸಮಾತಲ್ಲವೆ. ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ-ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಯರು ಪರಸ್ಪರ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯರಾದೀರಿ. ನಾವು ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯೆಂದು ವೃದ್ಧರೂ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಮೇಲೆ ಕೇವಲ ಹೇಳುವ ಮಾತಲ್ಲ, ಭಗವಂತನು ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದರು ಅಂದಮೇಲೆ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರರಾದಿರಲ್ಲವೆ. ಒಬ್ಬ ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಕ್ಕಳೇ ಆಗಿದ್ದೀರಿ, ಇವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹಳ ಖುಷಿಯರಬೇಕು - ನಮಗೆ ಓದಿಸುವವರು ಯಾರು? ಶಿವತಂದೆ, ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಶಿವ. ಬ್ರಹ್ಮನದು ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪಸಮಯದ ಪಾತ್ರವಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗೀ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನದು ೩ ಜನ್ಮಗಳ ಪಾತ್ರವು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾರವರದು ಒಂದೇ ಜನ್ಮದ ಪಾತ್ರವಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪಾತ್ರವು ದೊಡ್ಡದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಶಿವನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮನ ಪಾತ್ರವು ಬರುತ್ತದೆ. ಇವರು ನೀವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿಷ್ಣುಪುರಿಯ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮತ್ತೆ ನೀವೇ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರು ಅಲೌಕಿಕ ತಂದೆಯಾದರು. ಸ್ವಲ್ಪಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಇವರು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇವರನ್ನು ಈಗ ಒಪ್ಪುತ್ತೀರಿ. ಆದಿದೇವ, ಆದಂ ಮತ್ತು ಬೀಜ. ಇವರಿಲ್ಲದೆ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಹೇಗೆ ರಚನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಿದೇವ ಮತ್ತು ಆದಿದೇವಿಯಿದ್ದಾರಲ್ಲವೆ. ಬ್ರಹ್ಮನ ಪಾತ್ರವು ಕೇವಲ ಸಂಗಮಯುಗದ ಸಮಯದ್ದಾಗಿದೆ. ದೇವತೆಗಳ ಪಾತ್ರವಾದರೂ ಬಹಳ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ದೇವತೆಗಳು ಕೇವಲ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ಗುಹ್ಯ-ಗುಹ್ಯವಾದ ಅಂಶಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು

ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಶಿವನನ್ನು ಹಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತೆ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಶಿವನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ,ವಿಷ್ಣು,ಶಂಕರನು ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಶಿವನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಚಿತ್ರಗಳಾಗಿವೆ, ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ನೀವು ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ, ವಿನಾಶದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಆಪತ್ತುಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ. ವಿನಾಶವಂತು ಆಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಲಿಯುಗದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಸತ್ಯಯುಗವಾಗುವುದು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಶರೀರಗಳ ವಿನಾಶವು ಆಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಕೇವಲ ಕಣ್ಣುತೆರೆದ ತಕ್ಷಣ ಆಗಿಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಸ್ವರ್ಗವು ಮರೆಯಾಗುವುದೋ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಕಂಪಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಶಂಕರನು ಕಣ್ಣನ್ನು ತೆರೆಯುವರೇ? ದ್ವಾರಿಕೆ ಅಥವಾ ಲಂಕೆಯು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಯಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಲ್ಲವೆ.

ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಕಲ್ಲುಬುದ್ಧಿಯವರನ್ನು ಪಾರಸಬುದ್ಧಿಯವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಹೇ ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬನ್ನಿ, ಬಂದು ಪಾವನಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಈಗ ಕಲಿಯುಗವಾಗಿದೆ, ಇದರ ನಂತರ ಸತ್ಯಯುಗವು ಬರುವುದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಂತು ಖುಷಿಯಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸಬೇಕು. ಹೇಗೆ ವಕೀಲರು ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೇರ್ಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಳಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ - ನಾವು ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆ, ಇದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅಂದಾಗ ನೀವೂ ಸಹ ಈಗ ಸತ್ಯಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ನಿಮಗೆ ಹೊಸದೇ ಸಿಗುವುದು. ಅಂದಾಗ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ - ಸೋಮನಾಥ ಮಂದಿರವು ಹೇಗಿತ್ತು! ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಮಂದಿರವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ 2500 ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು, ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮಯವಂತೂ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪೂಜೆಯೂ ನಡೆಯಿತು ನಂತರ ಅದನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಕಟ್ಟಿಸಿದತಕ್ಷಣವೇ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರ ಜೊತೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಂದಿರಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ - ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ-ಮಾಡುತ್ತಾ ನಾವು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತೇವೆ, ಆತ್ಮವು ಪವಿತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ, ಪರಿಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸವು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯೆಂದು ಗಾಯನವಿದೆ ಆದರೆ ಇದು ಸುಮ್ಮನೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಾದಾಗ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನೀವೀಗ ಮುಕ್ತಿಧಾಮದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಶ್ರಮಪಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ದಿನ-ಪ್ರತಿದಿನ ತಂದೆಯು ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ನಿಮಗೆ ಬಹಳ-ಬಹಳ ಗುಹ್ಯವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆತ್ಮವು ಬಿಂದುವಾಗಿದೆ, ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಬಿಂದುವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಮೊದಲು ತಿಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ತಂದೆಯು ಮೊದಲೇ ಏಕೆ ತಿಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ತಂದೆಯು ಮೊದಲೇ ಏಕೆ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇದು ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲರಲ್ಲ, ಮೊದಲೇ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಧಾನ-ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಇದು ರಾವಣರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ. ರಾವಣರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ದೇಹಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಶರೀರವು ದೊಡ್ಡದಾಯಿತು, ಈಗ ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಶರೀರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮದ ಶರೀರವು ಮೊದಲು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುತ್ತದೆ ನಂತರ ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಕೆಲಕೆಲವರದು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಯಸ್ಸಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರದು ಅಕಾಲಮೃತ್ಯುವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ 125 ವರ್ಷಗಳೂ ಆಯಸ್ಸಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಿಮಗೆ ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಹಳ ಖುಷಿಯಿರಬೇಕು, ಗಂಧರ್ವವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಇದೇನು ಖುಷಿಯ ಮಾತಲ್ಲ, ಇದು ನಿರ್ಬಲತೆಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ನಾನು ಪವಿತ್ರವಾಗಿರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಕುಮಾರಿಯು ಹೇಳಿದರೆ ಅವಳನ್ನು ಸಾಯಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ? ಜ್ಞಾನವು ಕಡಿಮೆಯಿದ್ದಾಗ ಹೀಗೆ ಹೆದರುತ್ತಾರೆ. ಚಿಕ್ಕಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಹೊಡೆದು ರಕ್ತವು ಬಂದರೆ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೂ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಯಾರಾದರೂ ಹೊಡೆದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೇಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ, ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಸಹ ಹೊಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕುಮಾರಿಯನ್ನೂ ಹೊಡೆಯುವಂತಿಲ್ಲ, ಅವರು ತಮಗಾಗಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು. ಶರೀರನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹೊಟ್ಟೆಯೇನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಹೊಟ್ಟೆಯು ನಾಲ್ಕೈದು ರೂಪಾಯಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಹೊಟ್ಟೆ 400-500 ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ಹಣವಿದ್ದರೆ ಲೋಭವುಂಟಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಬಡವರಿಗೆ ಹಣವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಲೋಭವೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಒಣರೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಖುಷಿಪಡುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ-ಪಾನೀಯಗಳ ಜಂಜಾಟದಲ್ಲಿ ಹೋಗಬಾರದು. ತಿನ್ನುವ ಆಸಕ್ತಿಯಿರಬಾರದು.

ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ - ಅಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಏನು ತಾನೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ! ಬೇಹದ್ದಿನ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯ, ಬೇಹದ್ದಿನ ಸುಖವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ರೋಗವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಖ, ಶಾಂತಿ, ಖುಷಿ ಎಲ್ಲವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವೂ ಸಹ

ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಖುಷಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಕಷ್ಟವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿಯಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳಾದರೂ ಸರಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ತಿಳಿಯುವವರಿಗೆ ಕಾಡುಜನರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸೂರ್ಯವಂಶಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ಅಷ್ಟು ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಿಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ನಾವು ಬ್ರಹ್ಮನ ಹೊಸರಚನೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ಕೇವಲ ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಸದಾ ಇದೇ ಖುಷಿಯಿಲ್ಲರಿ - ನಮಗೆ ಶಿವತಂದೆಯು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ.
2. ಆಹಾರ-ಪಾನೀಯಗಳ ಜಂಜಾಟದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೋಗಬಾರದು. ಲೋಭವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇಹದ್ದಿನ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯದ ಸುಖವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ:-ಎಲ್ಲಾ ಖಜಾನೆಗಳನ್ನು ತಂದೆಯ ಸೂಚನೆಯನುಸಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವಂತಹ

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಅಥವಾ ನಂಜಕಸ್ತ ಭವ

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಅರ್ಥಾತ್ ನಂಜಕಸ್ತರು ಎಂದು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಯಾರು ತಂದೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿರುವ ಖಜಾನೆಗಳನ್ನು ತಂದೆಯ ಸೂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸಮಯ, ಮಾತು, ಕರ್ಮ, ಶ್ವಾಸ ಅಥವಾ ಸಂಕಲ್ಪ ಪರಮತ ಅಥವಾ ಸಂಗದೋಷದಲ್ಲಿ ವ್ಯರ್ಥದ ಕಡೆ ಕಳೆಯುವಿರಿ, ಸ್ವಚಿಂತನೆಗೆ ಬದಲು ಪರಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವಿರಿ, ಸ್ವಮಾನಕ್ಕೆ ಬದಲು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಅಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವಿರಿ, ಶ್ರೀಮತಕ್ಕೆ ಬದಲು ಮನ್‌ಮತದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವಿರಿ ಎಂದರೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಖಜಾನೆ ವಿಶ್ವ ಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆ, ಅಂದಾಗ ಅದರಲ್ಲೇ ತೊಡಗಿಸಬೇಕು, ಇದೇ ಆಗಿದೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿರುವುದು.

ಸ್ಲೋಗನ್:-ವಿರೋಧ ಮಾಯೆಯ ಜೊತೆ ಮಾಡಬೇಕು ವಿನಃ ಪರಿವಾರದ ಜೊತೆ ಅಲ್ಲ.